

tifler skulle kjøbes i Kongerigets Kjøbstæder. Endeligen maae samtlige i den oftnævnte Paragraph ommeldte Varer af Landhøkerne kun udsælges i smaa Quantiteter, navnlig, hvad de egentlige Høkervarer angaaer, ikkun i saadanne Quantiteter, som for Høkerne i Kjøbstæderne ere bestemte, og, hvad de øvrige Varer angaaer, ikke for et høiere Beløb end for 1 Rd. ad Gangen af hver Varefort;

11) at Forslagets § 2 bliver § 3;

12) at efter Forslagets § 2 — nu § 3 — indskydes en ny § 4 af følgende Indhold:

Benytter Noget sin Ret til Høkerhandel til at drive Krohold eller at holde Sviregilber, da straffes han derfor 1ste Gang med en Mulkt fra 10 til 50 Rd., 2den Gang med en Mulkt fra 50 til 100 Rd., og tredie Gang med en

Mulkt fra 100 til 200 Rd. og med Fortabelse af Ret til at drive Høkerhandel. Sager i den Anledning behandles som offentlige Politisager.

Øvrigt har det sit Forblivende ved den bestaaende Lovgivning og de deri bestemte Straffe for uberettiget Handel paa Landet.

13) at Lovforslagets § 3 bliver § 5;

14) at i samme Paragraph efter Ordet „Mtil“ i Slutningen tilføies:

Ligeledes bemyndiges Indenrigsministeriet til, efter Omstændighederne, at gjøre de i nærværende Paragraph indeholdte Bestemmelser anvendelige med Hensyn til saadanne Handelspladser i Riget, der ikke have erholdt Kjøbstadsrettigheder;

15) at Lovforslagets § 4 bliver § 6.

Kjøbenhavn, den 11te Februar 1856.

Unsgaard,
Formand og Ordfører.

Schou.

Møller.

B. Christensen.

Dahl.